

ת"פ 28285/02/19 - מדינת ישראל - באמצעות שלוחת תביעות רחובות נגד א' ק'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 28285-02-19 מדינת ישראל נ' ק'
לפני כבוד השופט זהר דיבון סגל
בעניין: מדינת ישראל - באמצעות שלוחת תביעות רחובות
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד יעל גבעוני
נגד
הנאשם א' ק'
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז בחובו שני אישומים, והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש - לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובעבירה של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר אשר יבחן את נסיבות ביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם ויעביר המלצותיו לבית המשפט. בין היתר התבקש שירות המבחן להתייחס לסוגיית המאסר המותנה העומד ותלוי נגד הנאשם.

כתב האישום המתוקן, בתמצית

2. הנאשם והמתלוננת הם בני זוג לשעבר ולהם שלושה ילדים משותפים.

3. ביום 18.10.18 בשעה 00:00 במהלך מסיבת יום הולדת שהתרחשה באולם אירועים, שוחחה המתלוננת עם אחרת שזהותה אינה ידועה למאשימה, והסתכלה במכשיר הטלפון שברשות אותה אחרת. הנאשם הגיע למקום ופנה אל המתלוננת, דרש ממנה להביא לו את המכשיר וכן דרש לדעת עם מי היא מתכתבת. המתלוננת השיבה כי אינה מתכתבת עם איש, והנאשם הורה לה לצאת עמו החוצה. כאשר זו סירבה, הנאשם משך אותה באמצעות ידיו בחוזקה, בזרועה השמאלית, בעודו מנסה לחטוף מידה את המכשיר. מספר עדים ששהו במקום תפסו את הנאשם והוציאו אותו, בעודו צועק לעבר המתלוננת: "יאללה זונה. למה את משגעת אותי". כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימן אדום על זרוע שמאל.

4. בין התאריכים 18.10.2018-14.10.2018, התקשר הנאשם אל המתלוננת ששהתה בביתה ואמר לה: "זה הסוף שלך, את מחפשת מלחמות, אני אשים לך חול בעיניים, הפעם אני אשב בכלא שתהיה סיבה מוצדקת. אני לא אתן לך להמשיך להתקדם לעולם".

תסקירי שירות המבחן

5. שירות המבחן ערך שישה תסקירים (19.11.2020, 2.2.2021, 27.4.2021, 12.10.2021, 24.1.2022, 16.3.2022) המגוללים את נסיבותיו האישיות, רקע והיסטוריה עבריינית, אישיותו, נסיבות ביצוע העבירות, הערכת הסיכון להישנות העבירות וסיכויי השיקום. התסקירים ארוכים ומפורטים, נבחן בהם כל היבט אפשרי, ואלו

מתארים את הדרך השיקומית בה צעד הנאשם, כאשר תחילה ניכרו קשיים, לא כולם תלויים בנאשם, ובהמשך נצפתה תפנית שיקומית חיובית.

תסקיר שירות המבחן מיום 19.11.2020 (להלן: התסקיר הראשון)

6. הנאשם, בן 43, גרוש ואב לשלושה ילדים (26, 20, 11), מתגורר עם בת זוגו הנוכחית בקרית עקרון במתחם מגורים השייך לאמו, ועובד במוסך שבבעלותו. בנו הבכור נשוי ומתגורר עמו בדירתו, עם שאר הילדים לא בקשר. את הקשר עם בת זוגו הנוכחית תיאר כמיטיב עבורו אך תיאר גם נטייה להתנהלות אימפולסיבית וטונים גבוהים.

7. הנאשם הוא הבכור מבין שלושה ילדים, הוריו התגרשו כשהיה בן 15, כיום הם בשנות ה-60 לחייהם, אינם עובדים והם סובלים מבעיות בריאותיות שונות. אחיו ניפטר לפני כשלוש שנים. הנאשם סיים 8 שנות לימוד, הוצא ללימודים במסגרת חוץ ביתית, אך עקב קשיים לימודיים והתנהגותיים נפלט מהמסגרת. במשך השנים עבד כמכונאי רכב עד שהפך לבעלים של מוסך (לא הוצג אישור).

8. שירות המבחן הכיר את הנאשם מהליכים קודמים, שם התרשם כי מערכת היחסים בינו ובין המתלוננת מאופיינת בתלות הדדית לצד שחזור חוויות תסכול ופגיעה. שם שלל הנאשם פגיעה במתלוננת או התנהגות אובססיבית כלפיה וניכר היה כי מצמצם ומטשטש חלקיו האלימים. ולהערכת שירות המבחן הנאשם יתקשה לשמור על הרחקה מן המתלוננת לאורך זמן. כן העריך שירות המבחן את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת, כגבוהה.

9. הנאשם מסר כי הכיר את המתלוננת כשהיו בגילאי העשרה, התחתנו לאחר תקופה קצרה ובהיותם בני 17 נולד בנם הבכור. את מערכת היחסים עמה תיאר כחיובית ומאופיינת בתקשורת טובה, הוא התקשה להתייחס להרשעתו בשנת 1998, והוא תיאר התדרדרות ביחסים לפני כשבע שנים, כאשר המתלוננת החלה לעבוד. לדבריו באותה התקופה חברותיה החלו להסית אותה כנגדו. הוא מסר כי המתלוננת התנהלה כלפיו באופן אלים מילולית, והוא היה עונה בדרך דומה. לדבריו גילה כי המתלוננת קיימה קשר עם אחר והדבר הוביל לבקשתו לסיים הקשר עמה, אך המתלוננת התקשתה בנפרדות ממנו, ולכן כיום נמנע מלקיים עמה קשר גם בכל הקשור בבנם הצעיר. לדבריו, המתלוננת פנתה להתלונן ללא סיבה, מניפולטיבית ואובססיבית, השחיר את פניה ואף הוסיף לטעון כי נהגה כלפיו באלימות מילולית ופיזית. ניכר כי התקשה להתייחס להתנהגותו האלימה כלפיה.

10. הנאשם תיאר כי לאחר שחרורו ממעצר בשנת 2016 חזר לקשר זוגי עם המתלוננת, וזה אופיין בחוסר יציבות ובפרידות וחזרות. לדבריו, מזה כשנה אינם מקיימים קשר זוגי כלל, ולפני כחצי שנה בנו הצעיר פנה אליו בבקשה לעבור להתגורר עמו עקב התנהלות אלימה של המתלוננת. עוד לדבריו, ביקש מבנו לחזור אליה לנוכח הלחץ שהפעילה, ומאז לא פגש בבנו ואינו בקשר עמו, וכי קיים צו הרחקה הדדי בינו ובין המתלוננת וברצונו כי ישאר כך. הוא חזר והכחיש שימוש באלימות כלפי המתלוננת לאורך השנים, ניכר עיסוקו בקשייו ובחרדה מהסתבכות נוספת וקושי מהותי לראות צרכי בנו ולבחון מצבו.

11. בהתייחסותו לאירוע התקיפה, תאר כי הגיע לאירוע משפחתי ולא היה מודע כי המתלוננת תהיה נוכחת. לדבריו היא פנתה אליו באלימות מילולית משום שקנאה בקשר הזוגי אותו מנהל, הוא הכחיש עיסוקו בהתכתבויותיה עם אחרים, תחילה הכחיש את התנהלותו האלימה ומסר כי הנוכחים הרחיקו את המתלוננת ממנו ולא להיפך. בהמשך, כך מסר שירות המבחן, חל שינוי מסוים, והנאשם תיאר כי התקשה לווסת דחפיו משום יחסה של המתלוננת כלפיו, וניסה להוציאה מהמקום לכן משך בידה והתנהג באלימות פיזית. בהתייחסותו לעבירת האיומים, תחילה הכחיש וטען כי הודה מבלי לקרוא האישומים כנגדו. אך בהמשך מסר כי יתכן ואיים על המתלוננת כי חש כעס כלפיה. הוא תיאר התנהגותו בעבירות כתגובה להתנהלות המתלוננת, התקשה להתייחס לדפוסיו האלימים, לצרכיו בשליטה, לאובססיות שלו ונטייתו לקנאה.

12. שירות המבחן ערך שיחה טלפונית עם המתלוננת, בה תיארה כי האלימות החלה לאחר חתונתם ועוד כשהייתה בהיריון עם בנה הבכור. היא תיארה את הנאשם כמתקשה לווסת דפוסים אימפולסיביים ואלימים, נוטה לדפוס שליטה במערכת היחסים, פעל מולה בדפוס קנאה ואובססיות. לדבריה טופלה במרכז לאלמ"ב לפני כ-5 שנים, אז עזבה את הבית בו התגוררה עם הנאשם, לאחר שהשתחרר האחרון ממאסר בשנת 2016 חזרו לקשר זוגי למספר חודשים אך לאחר שהיה אלים כלפיה שוב, לא התגוררה עמו עוד. כן מסרה כי עד לפני שנה היו בקשר זוגי אך בחודשים האחרונים כלל אינם בקשר. באשר לבנם הקטן תיארה קשיים סביב ניתוקו של הנאשם את הקשר עם גורמי החינוך בבית הספר של בנם, הוא אינו משלם מזונות אך משום שרוצה לצמצם סיכון עבורה היא לא פנתה להסדיר את המזונות, וכי לפני מספר חודשים פנתה שוב למשטרה לאור התנהלות אלימה של הנאשם כלפיה. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת חוששת מהנאשם, ומתארת עיסוקו בה וביחסיה עם אחרים. לדבריה היא פונה למשטרה בכל פעם שמטריד אותה, על מנת להציג לו גבול.

13. שירות המבחן העריך בין גורמי הסיכון להישנות עבירה את העובדה כי הנאשם גדל בצל מערכת משפחתית מורכבת, הוא התקשה להרחיב על עברו, נמצא בסכסוך גירושין עם קונפליקט גבוה, הוא התקשה לבחון חלקו בקונפליקט והשליך האחריות על המתלוננת, תחילה הכחיש התנהגותו ובהמשך צמצם מחומרתה. לנאשם חזרתיות בהתנהגות אלימה כלפי המתלוננת, בעל דפוסים אימפולסיביים, קושי בוויסות כעסים והתמודדות במצבי לחץ ומצוקה. לנאשם תלות במתלוננת במשך שנים רבות, צרכיו בשליטה, נטייתו לתכני קנאה וקשיי בפרדות מן המתלוננת. בין גורמי הסיכון לשיקום שקל שירות המבחן את דיווחי הנאשם על תפקוד תעסוקתי יציב והמוטיבציה הראשונית שביטא להשתלבות בטיפול בתחום האלימות במשפחה.

14. שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה אותה מבטא הנאשם היא חיצונית מהחשש מתוצאות ההליך המשפטי הנוכחי והפעלת המאסר המותנה הקיים נגדו. עם זאת ונוכח הנכונות הראשונית, ביקש שירות המבחן דחייה של שלושה חודשים לצורך בחינת יכולת והתאמת הנאשם להשתלב בטיפול.

תסקיר שירות המבחן מיום 2.2.2021 (להלן: התסקיר השני)

15. מהתסקיר עולה כי בתקופת הדחייה וביום 9.12.2020 פנה הנאשם לראיון קבלה לטיפול במסגרת טיפולית לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוג במרכז הערב של "בית נועם". שם עלתה התרשמות כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על האלימות בה נקט והתקשה לבחון פגיעותיו באחר. לצד זאת גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם בעל מוטיבציה פנימית לטיפול ומבין כי האימפולסיביות והאגרסיביות מלווים את התנהגותו בעת קונפליקט. הנאשם תיאר חוסר אונים מול גורמי הטיפול סביב קשיי לשנות התנהגותו לבד ומסר כי מעוניין לרכוש כלים לשינוי. בהמשך נמצא מתאים להשתלבות במסגרת "בית נועם", אך עקב רשימת המתנה מועד הקליטה נדחה לחודש מרץ 2021.

16. שירות המבחן נפגש עם הנאשם והאחרון מסר כי בנו הצעיר עבר להתגורר עמו לפני כחודש עקב קשיים עם המתלוננת וכיום לא בקשר עמה. לדבריו הוא בקשר רציף עם גורמי החינוך של בנו, ומסר כי ישתלב בהדרכת הורים. כן ביטא מוטיבציה ושביעות רצון מהשתלבות בטיפול, והדגיש כי לא עמד בקשר עם המתלוננת כל אותה תקופה. ניסיון שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת לא צלח.

תסקיר שירות המבחן מיום 27.4.2021 (להלן: התסקיר השלישי)

17. שירות המבחן עדכן כי הנאשם השתלב ב"בית נועם" ביום 30.3.2021. ממידע שמסרה העו"ס במקום, עולה כי לצד מוטיבציה שביטא לטיפול, התקשה הנאשם להגיע בזמן למפגשים, וכי הוא בשלב ראשוני של הסתגלות למסגרת ולכלליה. שירות המבחן שוחח עם הנאשם וזה מסר כי עקב עומס בכבישים והעובדה שמשמש מטפל עיקרי

בבנו, התקשה להגיע למפגשים בזמן אך מודע לחשיבות ההגעה הרציפה ולכן ביקש את עזרת אמו בטיפול בבנו. כן מסר כי מסתגל לטיפול הקבוצתי והמפגשים הפרטניים מהווים עבורו מרחב שיתוף, הוא ביטא רצון להמשיך בטיפול וכן ביטא הבנה למחויבות הנדרשת בה. עוד מסר כי לא היה בקשר עם המתלוננת, והאחרונה לא מנסה ליזום קשר עם בנם הצעיר, גם לא דרכו.

18. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת מספר פעמים, זו מסרה כי הנאשם לא יוצר עמה קשר, ולהערכתה ההליך המשפטי והקשר עם שירות המבחן מהווים גורם ממתן בהתנהגותו. כן לדבריה, ניסתה ליזום קשר עם בנה הצעיר אך האחרון מתנגד לכך, ולתפיסתה, לנאשם השפעה על התנגדות זו. לדבריה, לא פנתה לגורמי הרווחה או לבית המשפט לענייני משפחה בבקשה לסיוע בקידום הקשר עם בנה.

19. שירות המבחן העריך בשלב זה כי המסגרת הטיפולית תואמת את צרכי הנאשם, הוא נמצא בשלב ראשוני בטיפול שזר לו והוא נדרש למצוא כוחות להתגייס לטיפול. שירות המבחן מסר כי מתקשה להעריך את יעילות ההליך בשלב מוקדם זה, ולנוכח מוטיבציה שביטא הנאשם, ביקש שירות המבחן תקופת דחייה נוספת בת ארבעה חודשים.

תסקיר שירות מבחן מיום 12.10.2021 (להלן: התסקיר הרביעי)

20. שירות המבחן עדכן כי מדו"ח הערכת סיכום ביניים שהעבירה עו"ס מ"בית נועם" ביום 15.7.2021 עולה כי תחילה התקשה הנאשם לשמור על רצף טיפולי אך בהמשך הגיע בצורה מסודרת והתאקלם לתנאי המסגרת והוחלט על הארכת הטיפול עד ליום 21.10.2021. ניכר כי חל שינוי בהדרגה והנאשם החל לשתף אודות הקשר הזוגי שניהל עם המתלוננת, שיתף על עברו המשפחתי, אירועים ומשברים בעברו, וחשיפה זו קידמה אותו להתבוננות מורכבת על עצמו. נמסר כי הנאשם חווה בהדרגה בטחון גובר שאפשר לו העמקה בטיפול הפרטני והקבוצתי. התרשמות גורמי הטיפול במסגרת הייתה כי הנאשם בעל מוטיבציה ורצון לטיפול, בעל מסוגלות להפיק תועלת מההליך הטיפולי, הוא בעל עמדות נוקשות ותפיסה קורבנית ומכאן שיש צורך להמשיך ולהעמיק בנושא, וכן הוא זקוק להעמקה בכל הקשור לגורמים המובילים לכעס בחייו ולעזור לו לרכוש כלים לוויסות דחפיו. הנאשם עצמו תאר בפני שירות המבחן כי ההליך מטיב עבורו.

21. ביום 29.8.2021 עבר הנאשם התקף לב ובעקבותיו אושפז משך שבועיים ואז שוחרר להשגחה ושיקום בביתו. עו"ס המטפלת עדכנה כי הנאשם עתיד היה לחזור לטיפול ביום 3.10.2021 אך לא עשה כן משום שלא חש בטוב, וניסיונות לשוחח עמו בהמשך לא צלחו, ועל כן הוחלט על ידי הצוות המטפל במסגרת על הפסקת הטיפול בנאשם, אם כי לא נשללה האופציה להחזירו לטיפול בעתיד. שירות המבחן לא הצליח לאתר את הנאשם ולשוחח עמו מאז. בשיחה עם המתלוננת, זו מסרה כי עומדת בקשר עם הנאשם באמצעות הודעות כתובות בלבד ולצורך צרכים קונקרטיים של בנם, מסרה כי לא פוגשת בבנה הקטן. עוד מסרה כי לאורך התקופה הנאשם לא פעל מולה באלימות אך היא עדיין חוששת להתנהל מולו באופן ישיר.

22. שירות המבחן סיכם כי במידה ובמעמד בית המשפט הנאשם יבטא רצון לחזור ולהשתלב במסגרת הטיפולית, יהיה אפשר לבחון השתלבותו מחדש.

תסקיר שירות מבחן מיום 24.1.2022 (להלן: התסקיר החמישי)

23. דווח כי ביום 2.11.2021 חזר הנאשם להשתלב בטיפול ב"בית נועם", שם העלו התלבטות באשר להתאמתו, שכן הנאשם היה נראה עסוק בייצוב מצבו הבריאותי ולא היה פנוי להעמקה בדפוסיו האלימים. ביום 28.12.2022 התקיימה פגישה עם מנהלת "בית נועם", העו"ס המטפלת וקצינת המבחן בנוכחות הנאשם, שם הועלתה ההתרשמות כי הנאשם מגיב באופן הגנתי, מתקשה לקבל שיקוף מאחרים ועסוק בלתאר את השינוי שערך. לצד זאת, תיאר את החשיבות של המסגרת עבורו ורצונו להמשיך בטיפול, לבסוף הוחלט לאפשר המשך הטיפול בעניינו. בהמשך

וביום 20.1.2022 נערכה פגישה נוספת, וגורמי הטיפול התרשמו מיכולות הנאשם להתייחס יותר בפתיחות ולהתבונן בדפוסיו.

24. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין כי עליו להמשיך בחייו ללא זוגיות עם המתלוננת, הוא תיאר כי חודש הקשר בינה ובין בנם הצעיר וזאת בעידודו. העו"ס מסרה כי לקיחת האחריות עדיין קשה עבור הנאשם בעת זו, אך הוא מצליח לראות יותר את ההשלכות של מעשיו והפגיעה באחר. עוד מסרה כי הנאשם מביע מוטיבציה להמשיך הטיפול בקבוצת הבוגרים במסגרת, ולהתרשמותה יש חשיבות להמשך הטיפול.

25. בשיחה שקיימה עם שירות המבחן מסרה המתלוננת כי לאחרונה התקיים דיון בבית המשפט לענייני משפחה בנוגע להסדרי הראיה של בנם הצעיר, היא תיארה כי לאורך השנים חוותה כי הנאשם התנגד לקשר שלה עם בנה הצעיר אך לאחרונה חל שינוי בהתנהלותו. עוד מסרה כי הנאשם לא חזר לפעול באלימות כלפיה, וכיום היא אינה חוששת מפניו.

26. שירות המבחן התרשם כי בעת הזו הסיכון להישנות התנהגות אלימה פחת, וקיימת חשיבות להמשך טיפול ארוך טווח לצורך שימור השינוי שחל. בין גורמי הסיכון נרשמו הבאים: קשיי הנאשם בתקשורת רגשית, נטייתו לנוקשות חשיבתית, קשייו בוויסות דחפים, נטייתו להתנהגות אימפולסיבית בזמני משבר, חזרתיות בהתנהגותו האלימה למול המתלוננת, נטייתו לתכני קנאה ואובססיות במערכת היחסים עמה. בין גורמי הסיכון לשיקום נשקלו הבאים: השתלבות הנאשם בטיפול אינטנסיבי במסגרת "בית נועם", המוטיבציה אותה מבטא, התהליך הטיפולי אותו עובר, התבוננותו בדפוסי היחסים עם המתלוננת והבנתו את הבעייתיות שבהתנהגותו, כוחותיו החיוביים שבאים לידי ביטוי בתפקודו כאב ומעורבותו בחיי בנו הקטן, העובדה כי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול, קונפליקט הגירושין שהיה בעצימות גבוהה פחת, הנאשם הגמיש עמדותיו, המתלוננת דיווחה אודות היעדר הישנות התנהגות אלימה כלפיה, וכן העובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקי מב"ד חדשים.

27. מטעמים אלו המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה והארכת המאסר המותנה העומד נגדו. עוד סבור שירות המבחן כי בעקבות התדרדרות מצבו הפיזי של הנאשם (הוצגו אישורים), כי שליחתו לביצוע עבודות שירות עלול להוביל לנסיגה במצבו. כמו כן, ברמה התפקודית הנאשם מתאים לביצוע צו של"צ, אך שירות המבחן סבר כי אין להמליץ על הטלת ענישה בדמות צו של"צ נוכח הצורך בפניות משאביו של הנאשם לטיפול על מנת להפחית הסיכון להישנות התנהגות אלימה.

תסקיר שירות מבחן מיום 16.3.2022 (להלן: תסקיר שישי ואחרון)

28. שירות המבחן מסר כי בתקופת הדחייה הנאשם תיאר קושי בפרידה מהמסגרת הטיפולית, חזר על תחושתו כי ההליך היה משמעותי עבורו, וביטא רצון והבנה לנזקקות שלו להמשך טיפול בקבוצת הבוגרים ב"בית נועם".

29. משיחה שקיים שירות המבחן עם עו"ס מנהלת המסגרת, עלה כי הנאשם השתלב בקבוצת הבוגרים ביום 28.2.2022, לאחר שכניסתו התעכבה נוכח מחלה, ומאז מגיע הנאשם בקביעות ומשתתף באופן פעיל. עו"ס מנהלת המקום מסרה כי הנאשם יוכל להיעזר מהמשך ההליך וביטאה החשיבות להמשך הדרך הטיפולית של הנאשם. כמו כן, בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, האחרונה מסרה פעם נוספת כי קיימת רגיעה בקשר שלה עם הנאשם וכי לא חזרה התנהלות אלימה מצדו כלפיה.

30. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שלאורך תקופה לקח חלק בהליך טפולי, בהדרגה קידם את טיפולו, חל שינוי בהתייחסותו למתלוננת והתנהגותו כלפיה, רכש כלים לוויסות ומבקש להמשיך בטיפול. לאור כל אלו, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם לצו מבחן של שירות המבחן למשך שנה. כן המליץ על ענישה קונקרטי

מוחשית בדמות צו של"צ, וחזר על המלצתו להאריך המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

31. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותה של המתלוננת לביטחון, לשלמות גופה ושלווה נפשה. לטעם המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.

חומרה יתרה ביקשה המאשימה לראות במעשיו של הנאשם, אשר תקף את המתלוננת במקום ציבורי ולעיני כל, מתוך קנאה ורצון לשלוט במעשיה, באופן אגרסיבי ומסוכן, שאפשר והיה מסתיים בתוצאה חמורה יותר אלמלא עדים הרחיקו הנאשם מהמקום תוך שהוא המשיך לצעוק לכיוונה ולקלל אותה. כן הפנתה המאשימה לאיום הממשי שהשמיע הנאשם באוזני המתלוננת.

מכאן ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם אחד באשר לשני האישומים שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם פירטה המאשימה אודות הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובהן גילו של הנאשם, הרשעותיו הקודמות בעבירות רלוונטיות ובפרט העובדה כי זוהי הפעם השלישית בה עומד הנאשם לדין על עבירות שביצע כלפי אותה המתלוננת, אשר סבלה אלימות מצד הנאשם שנים רבות. וכן סקרה המאשימה את עיקרי תסקירי שירות המבחן, הכחשת המעשים, התרשמות שירות המבחן מהנאשם כבעל עמדות נוקשות ותפיסה עצמית קורבנית. הקושי של הנאשם לשמור על רצף טיפולי וניסיון לרתום הנאשם לטיפול במשך זמן ארוך, וגם בחלוף הזמן, עדיין מגיב באופן הגנתי, עסוק במצבו הבריאותי ומתקשה לראות השלכות מעשיו על האחר. לטעם המאשימה, כל טענה בדבר התמשכות ההליכים צריכה להיות מופנית כלפי הנאשם.

המאשימה אינה מתעלמת מהמלצת שירות המבחן או מההפחתה ברמת הסיכון להישנות העבירות וגם לא מעמדתה החיובית של המתלוננת אשר מסרה כי כיום אינה חוששת מפני הנאשם, אך לנוכח המגמה בפסיקה המלמדת על החמרה בעבירות אלימות במשפחה ובפרט באשר לנאשמים שחוזרים על מעשיהם, ביקשה המאשימה כי בית המשפט יראה לנגד עיניו את המתלוננת אשר עברה מסכת ייסורים ולא רק את האינטרס השיקומי של הנאשם.

לנוכח אלו עתרה המאשימה להפעלת המאסר המותנה בן 8 חודשים העומד ותלוי כנגד הנאשם בחופף ובמצטבר, כך שעונשו של הנאשם יעמוד על 14 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

32. ב"כ הנאשם טען כי המתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה. בעניין זה נטען כי מדובר בשני אירועים שהתרחשו באותו החודש ובהפרש קצר, בראשון מדובר בתקיפה שגרמה לסימן אדום, בעוד באירוע השני הנאשם איים על המתלוננת בטלפון ולא מדובר באיום חמור על פניו. עמדתו תמך בפסיקה.

בא כוח הנאשם פירט את נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם בתוך כך הטרגדיה המשפחתית ואובדן האח בטרם עת, מצבו האישי של הנאשם שהפך למשמור מלא לבנו הקטין, לצד מצבו הבריאותי והתמודדות עם אירוע לבבי שחוזה בגיל צעיר והליכי השיקום שבאו לאחוריו. כן הפנה להתקדמותו של הנאשם בטיפול, ההפחתה ברמת הסיכון והמלצת שירות המבחן.

בא כוח הנאשם אינו מתעלם מהעובדה כי ההליך הטיפולי אינו מושלם או שלם והוא ער לקשיים שהיו חלק בלתי נפרד הימנו, אלא שנטען כי אלו בעיקרם אובייקטיביים. עוד הפנה לכך שהנאשם מבטא מוטיבציה להמשיך ולהעמיק בטיפול ומתוך ההבנה כי זקוק לו ולא יצליח להשתקם לבד. לסיום ביקש שיינתן משקל לעמדת המתלוננת, אשר מסרה

כי בחלוף שלוש שנים, היחסים עם הנאשם תקינים, והוא סייע לה בהסדרי הראייה עם בנם הצעיר, וביקש ללמוד מכך כי היא מצדדת בהשתתפות עונש מתון.

מטעמים אלו, הצטרף בא כוח הנאשם להמלצת שירות המבחן ועתר להאריך את המאסר המותנה לצד צו מבחן ושל"צ.

33. הנאשם בדברו האחרון מסר: "היום אני בן 44, השתלבתי בבית נועם, היה לי קצת קשה בהתחלה, הייתי צריך קצת זמן להכיר אנשים ולהיפתח בשביל לשתף בסיפורים האישיים שלי, עם הזמן רכשתי ביטחון והתחלתי לשתף, והתחלתי להשתלב בטיפול. עם הזמן עברתי התקף לב, עברתי ניתוח, לאחר מכן הייתי בשיקום ביתי. חזרתי לבית נועם במלוא המרץ. ביום 3.2.22 אני מסיים את הקבוצה שלי ואמור לעבור לבוגרים. אני חושב שטיפול בבוגרים הוא למשך חצי שנה. הפעם האחרונה בה עבדתי הייתה לפני ההתקף. מאז ההתקף אני כמעט ולא עובד, צריך להגיש טפסים למל"ל, כל הזמן אני עובר בדיקות".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

34. אפתח ואומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד באשר לשני האירועים, מקובלת עליי. על אף שאין המדובר באירועים המתרחשים על פני אותו ציר הזמן, קיים בין האירועים קשר הדוק והם בוצעו כלפי המתלוננת שהייתה בעבר בת זוגו של הנאשם, אם ילדיו.

35. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

36. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וזכותה לשלוות נפש ותחושת הביטחון האישי והאוטונומיה. עבירות אלימות ככלל וכנגד בנות זוג בפרט הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת, ולא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בני זוג. לפיכך, בתי המשפט מצווים להוקיע מעשי אלימות במשפחה באשר הם בענישה ממשית ומוחשית.

ראו רע"פ 340/21פ מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), בו נקבע (סעיף 7):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה,

הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצות של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

כן ראו ע"פ 669/12 יוסף נ' מדינת ישראל (19.04.2012), בו נקבע (סעיף 3):

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012))."

37. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. להלן מקבץ פסקי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניינינו:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. על המבקש נעדר עבר פלילי נגזר עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה כך גם בקשת רשות הערעור, שם הושם דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשיו של הנאשם ועל ענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016) - בית משפט השלום הרשיע את המבקש בתקיפת בת זוג,

קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל, ולבסוף גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הערעור לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור נדחו, תוך שנקבע כי העונש אשר נגזר על המבקש הוא על הצד הנמוך ביחס לחומרת מעשיו.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתייה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע 8-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה (הוצג על ידי המאשימה).

עפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מן המתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר שאפשר לרצות בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים), כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מרכז) 38706-12-21 סבתהו נ' מדינת ישראל (7.3.22) - המערער נעדר עבר פלילי, הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם בת זוג. המערער תקף את אשתו בזמן שהיה בגילופין, בכך שתפס את ידיה באומרו לה: "מי את בכלל, את הגזמת היום, אני אהרוג אותך, אני ארצח אותך" וזאת על רקע בקשתה שלא יקלל את הוריה. בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס את ידה, המתלוננת נשכה אותו בידו ונמלטה, הנאשם רדף אחריה, חנק אותה בצווארה ונשך את לחיה השמאלית. בהמשך, נטל צעיף ואמר לה: "אני אחנוק אותך בזה". מותב זה קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים. בקשת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם נדחתה, ונגזר על הנאשם שלא השתלב בהליך טיפולי 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

38. עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת דינו בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצה שלילית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה (הוצג על ידי המאשימה).

39. ת"פ 6188-04-19 מדינת ישראל נ' קולסניק (12.4.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד. לאור זאת קבע בית המשפט מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. לבסוף, גזר בית המשפט על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

40. לרשימה זו אצרף את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים בהם נקבעו מתחמי ענישה שהרף התחתון בהם מתחיל במספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות בעוד הרף העליון עומד על מאסר בפועל. הוצגו על ידי המאשימה: ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' אוחיון (6.12.2021); ת"פ 56886-10-20 מדינת ישראל נ' אגבריה (17.2.2021); ת"פ 40776-12-19 מדינת ישראל נ' אבו מחסן (12.12.2021); ת"פ 30667-11-16 מדינת ישראל נ' קיוסובסקי (20.11.2018). הוצגו על ידי ההגנה: ת"פ 25865-04-16 מדינת ישראל נ' איזן (22.5.2019); ת"פ 61002-12-17 מדינת ישראל נ' טפרה (27.11.2019). בנקודה זו אוסיף כי עיינתי בפסקי הדין שהוגשו על ידי ההגנה שם נקבע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שבו מתחיל במאסר מותנה, אך לא מצאתי להכליל במתחם. חלקם ישנים בזמן באופן יחסי והיתר הם בגדר יוצאים מהכלל והם אינם משקפים את ההחמרה לאחרונה במדיניות הענישה (רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015); ע"פ 2358/14 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2014); ת"פ 38004-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (16.6.2021); ת"פ 2653-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני (16.9.2019)). כן אזכיר כי מדיניות ענישה נוהגת היא רק אחד מהשיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון וממילא על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה בהתאם לנסיבות המקרה על חומרתו וייחודיותו.

41. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים המבוצעות בתוך המשפחה, קשת הענישה רחבה, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל, וזאת בהתאם טיבם ואופיים של האיומים, אופן השמעת דברי האיום והשילוב עם עבירות אלימות נוספות. ראו מבין רבים: ע"פ 42146-02-15 בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' מור (07.05.2017); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.2015); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

42. ועתה לבחינת העבירות בנסיבותיהן: קשה להפריז בחומרת מעשיו של המבקש, אשר נקט באלימות פיזית ומילולית נגד המתלוננת, בת זוגו לשעבר ואם ילדיו בשתי הזדמנויות שונות, וזאת מתוך צרכי בשליטה ועל רקע תחושות קנאה.

באישום הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת במקום ציבורי באולם אירועים, שם שהתה המתלוננת לרגל מסיבת יום הולדת. הנאשם הציב בפני המתלוננת שורה של דרישות, הוא דרש לדעת עם מי מתכתבת, הוא דרש ממנה להביא לו את הטלפון הנייד, והוא החמיר לעשות כשהורה לה, לצאת איתו החוצה. ומשהעיזה המתלוננת לסרב לדרישותיו, אחז בה בחוזקה בזרוע. על עוצמת האחיזה בזרועה של המתלוננת אפשר ללמוד מתיעוד החבלה שנגרמה, סימן אדום בזרוע שמאל כפי שמשקף בתמונות (ע/ת3). המתלוננת אמנם לא נזקקה לטיפול רפואי, אך דומה כי אין צורך להרחיב אודות פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מתקיפתה של המתלוננת ואלמלא עדים שחזו בתקיפה והוציאו את הנאשם מהמקום ומנעו את המשך התקיפה. יתרה מזאת, השפעת מעשיו של הנאשם אינה מתמצה בנזק הפיזי שנגרם למתלוננת, וההשלכות הרגשיות של עבירות מסוג זה הן לטווח ארוך ולרוב סמויות מהעין. לא קשה לדמיין את תחושת ההשפלה והביזוי שחשה המתלוננת שהגיעה לחגוג מסיבת יום הולדת לחברתה ומצאה את עצמה

מותקפת לעיני כל על לא עוול בכפה.

באשר לעבירת האיומים - הנאשם השמיע באוזני המתלוננת איומים קשים ובוטים, אלו נועדו להמחיש למתלוננת את גודל השליטה של הנאשם בחייה וכן נועדו להבהיר לה מה יעלה בגורלה אם תתקדם בחייה. גם האיומים הללו מלמדים כי הנאשם לא השלים עם הפרידה מן המתלוננת ויש בכך להעיד על סיכון רב. עם זאת, העובדה כי האיומים הושמעו בטלפון ולא פנים מול פנים יש בה למתן במעט את החומרה.

הרקע לביצוע העבירות מפורט באריכות בתסקירי שירות המבחן, בקצרה, הנאשם והמתלוננת ניהלו מערכת יחסים מורכבת, המאופיינת בתלות, קנאה וקושי בנפרדות. הנאשם בעל דפוסים אימפולסיביים וישנו קושי בוויסות כעסים והתמודדות במצבי לחץ ומצוקה.

43. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים בענייניו

44. הנאשם, בן 43, גרוש ואב לשלושה ילדים (26, 20, 11), מתגורר עם בת זוגו הנוכחית בקרית עקרון. הנאשם הודה בהזדמנות הראשון חסך זמן שיפוטי יקר וחשוב מכך ייתר את הצורך בהעדת המתלוננת. לחובתו עומד עברו הפלילי הכולל 5 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, אלימות וסמים (ע"פ 1). עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים. המאשימה כזכור עתרה להפעלתו במצטבר לעונש שיטל על הנאשם בגין מעשיו בתיק זה ובעוד שההגנה עתרה להארכתו.

45. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי שקלתי בכובד ראש את המלצת שירות המבחן להורות על הארכת המאסר המותנה, אך המלצה זו לא אוכל לקבל. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: ע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל פסקה 11 (16.3.2016); ע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); ע"פ 6908/04 איבני נ' מדינת ישראל (27.7.2004); ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.11.2018); ע"פ 4472/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013)). אפרט טעמי.

46. כידוע, הכלל - מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. ראו 2336/16 ריאל מזריב נ' מדינת ישראל (14.12.2017):

"...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך טיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

47. בחינת עברו הפלילי של הנאשם לצד נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין, מלמדת על כך שמדובר בנאשם שאימץ וסיגל לעצמו דפוס התנהגות אלים, הוא פועל באופן אימפולסיבי ואגרסיבי בשעות לחץ ומצוקה והוא פגע פעם אחר פעם בבת זוג הקרובה לו, אם ילדיו.

48. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 26.10.2015, בריבוי עבירות איומים, הטרדה באמצעות מתקן

בזק, הפרת צו, פגיעה בפרטיות ושיבוש מהלכי משפט והוא נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים, מאסר מותנה בן 8 חודשים. למקרא כתב האישום עולה כי הוא הפר במספר הזדמנויות צו הרחקה, בין שהגיע לאזור מגוריה של המתלוננת ובין שהתקשר אליה בטלפון, כמו כן בתקופה מסוימת קצרה למדי אף התקשר אליה אך בעשרות הזדמנויות שונות ובחלק מהן אף איים עליה באופן בוטה שיגמור אותה, יעשה לה סוף, אם לא תחזור למערכת היחסים אתו זה יגמר לא טוב וכיוצ"ב (עת/2).

49. עינינו הרואות, לא היה בסנקציות עונשיות קודמות להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות אלימות נוספות. הערכת שירות המבחן בהליך קודם לפיה רמת הסיכון להישנות עבירות גבוהה, התבררה בחלוף זמן קצר כנכונה ומדויקת. ולראייה עם שחרורו של הנאשם ממאסר הוא שב וחדש את הקשר הזוגי עם המתלוננת והוא שב ונהג באלימות כלפיה וניכרת הסלמה במעשיו והפעם ביצע את העבירות לעיני כל ובמקום ציבורי ואף איים על המתלוננת בשיחה טלפונית, איומים קשים ובוטים.

50. בהינתן דפוסיו של הנאשם ומאפייני העבירות, שהרי רמת הסיכון להישנות עבירות נוספות אינה מוגבלת למתלוננת בלבד אלא לבנות זוג באופן כללי, גם במערכת היחסים הזוגית אותה מנהל הנאשם כיום ניכר כי הוא נוטה להתנהגות אימפולסיבית ומצבי קונפליקט מאופיינים בסערה וטונים גבוהים (תסקיר ראשון).

51. לכך יש להוסיף כי על אף שהנאשם הודה בבית המשפט במיוחד לו, בפני שירות המבחן התקשה הנאשם לקחת אחריות על העבירות, תחילה הכחיש התנהגותו האלימה ובהמשך חזר וצמצם מחומרת התנהלותו והשליך האשמה על המתלוננת והתקשה לבחון את חלקיו האלימים (תסקיר ראשון). גם בחלוף הזמן וגם לאחר שילובו של הנאשם בטיפול גורמי הטיפול מתרשמים כי לקחת האחריות עדיין קשה עבורו אך הוא מצליח לראות היום יותר את השלכות מעשיו והפגיעה באחר (תסקיר חמישי).

52. בקשת הנאשם להמשיך וליטול חלק בהליך טיפולי ראוי להערכה, אך אי אפשר להתעלם מכך שהדרך הטיפולית הייתה רצופה בקשיים, ולא רק בשל העובדה כי הנאשם לקה בליבו וחלה החמרה במצבו הבריאותי, אלא שניכר כי קיים קושי בהבנת הפסול במעשיו האלימים על פני השנים, ולראייה הכחשת מעשיו האלימים בעבר ובהווה, כמו גם חוסר הבנת המניעים שהובילו לביצוען של העבירות, חומרתם והשפעתם על המתלוננת. אדרבא, שירות המבחן לא שינה מעמדתו הראשונית בדבר דפוסי אישיותו האימפולסיביים והאלימים של הנאשם או מכך שלנאשם קשיים בתקשורת רגשית, נוטה לנוקשות חשיבתית, מתקשה בויסות דחפים, נוטה להתנהגות אימפולסיבית בזמני משבר. הקשיים ניכרו גם לפני האירוע הלבבי בו לקה ולאחריו הפסיק הטיפול וניכר כי חזר להשתלב בבית נועם בתוכנית ערב רק מתוך חשש מתוצאות ההליך המשפטי וגורמי הטיפול העלו התלבטות באשר להתאמתו למסגרת (תסקיר חמישי).

53. נכון שיש תפנית חיובית בשיתוף הפעולה של הנאשם, ובוועדת ההערכה השנייה התרשמו גורמי הטיפול משינוי ביכולתו של הנאשם להתייחס באופן פתוח ומתבונן יותר בדפוסיו ואף ניכר כי הנאשם הגמיש עמדותיו כפי שדיווחה המתלוננת בעקבות הדיון בבית המשפט לענייני משפחה בנוגע להסדרי הראייה על בנם הצעיר. ועל כך יש לברך. אך נראה כי התהליך הטיפולי עדיין בהתהוותו. ולמעשה רק בחלוף כארבע שנים ממועד ביצוע העבירות וקרוב לשנתיים מיום הכרעת הדין, אפשר להבחין בניצנים של שינוי. התסקירים אינם מלמדים על עומק טיפולי אלא שניכר כי הם מבקשים לשמר את השינוי שחל בתפיסותיו של הנאשם ורואים חשיבות בהמשך טיפול ארוך טווח.

54. לא נעלמה מעיני הערכת שירות המבחן לפיה רמת הסיכון להישנות עבירות פחתה וכך גם העצימות הגבוהה של קונפליקט הגירושין ומשמורת הקטין, אך הערכה זו אינה עולה בקנה אחד עם תוכנם של התסקירים, מאפייני האישיות של הנאשם, עברו הפלילי או עם השלב הטיפולי בו נמצא הנאשם. לא די בחלוף הזמן שעבר מביצוע העבירות וגם לא די בעובדה כי מערכת היחסים בין הנאשם ובין המתלוננת לכאורה חזרה למסלול תקין, שכן ניסיון העבר

מלמד כי חידוש הקשר בין השניים יש בו כדי להציב אתגרים וליצור מצבי לחץ וסיכון נוספים.

55. בהחלט ייתכן שאם הנאשם ימשיך ויעמיק בהליך הטיפול יהיה בכך להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות, אך התסקירים האחרונים אינם חד משמעיים והם לא מלמדים על שיקום מרשים או יוצא דופן והם אף אינם מלמדים על פוטנציאלי שיקומי מבטיח, ולאור דפוסיו האישיותיים של הנאשם, העמדות הנוקשות בהן מחזיק, העמדה הקורבנית בה מתבצר, לצד החזרתיות במעשיו האלימים כלפי המתלוננת, הקושי בהתמדה ובהעמקה בטיפול בעבר, לא בכדי. הדרך אל השיקום, כך נראה, אינה קצרה וגם אינה בטוחה.

56. מהתסקירים האחרונים ניכר כי השיקולים המרכזיים שעמדו לנגד עיני שירות המבחן הם מצבו הבריאותי של הנאשם והעובדה כי קיבל את המשמורת על בנו הצעיר, בעוד שחומרת העבירות ותוצאותיהן נדחקו לקרן פינה. נכון כי מדובר בשיקולים חשובים מאוד, אך הם אינם מכריעים או בלעדיים ולבטח אין יתר שיקולי הענישה ובהם גמול והרתעה נסוגים מפניהם. למותר לציין כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגזירת העונש.

57. באשר לחלוף הזמן. אכן, המאסר המותנה הוטל בשנת 2016, וחלפו שנים ממועד ביצוע העבירות (2018) ועד למועד גזר הדין, והתמשכות ההליכים בעניינו של הנאשם נעוצה בסיבות רבות, ובהן אפשר למנות את משבר הקורונה שהקשה על שירות המבחן להגיש תסקירים בפרק זמן סביר בעניינם של הנאשם ורבים אחרים, ההזדמנויות הרבות שניתנו בידי הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ומצבו הבריאותי של הנאשם. אך תוצאה של הארכת מאסר מותנה בשל חלוף הזמן ומבלי שנלווה לכך הליך שיקום מיטבי עשויה לשדר מסר שגוי לפיו הכלל הידוע והמוכר באשר להפעלתו של מאסר מותנה יוגמש עם התמשכות ההליכים ויהא בכך להוות תמריץ שלילי.

58. ואם לסכם, תוצאה של הארכת מאסר מותנה אינה עולה בקנה אחד עם עברו הפלילי, מאפייני אישיותו של הנאשם, השלב בו נמצא התהליך הטיפולי, הערכת ורמת הסיכון להישנות עבירות אלימות ויתר הנתונים שפורטו לעיל. תוצאה זו גם לא הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם אשר עומד לדין זו הפעם השלישית בגין עבירות אלימות כנגד אותה מתלוננת.

59. עם זאת, עתירתה של המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה במצטר מחמירה יתר על המידה. סבורני כי היא אינה מאזנת נכונה את השיקולים לחובתו ולזכותו של הנאשם. עתירה זו אינה מביאה בחשבון את העובדה כי שליחתו של הנאשם עשויה לפגוע לא רק בנאשם אלא בבנו הקטין הנמצא באופן בלעדי בחזקתו וגם לא את מצבו הבריאותי של הנאשם, או את עמדת המתלוננת, השלב בו נמצא ההליך השיקומי והמוטיבציה אותה מביע הנאשם להמשך. כל אלו הם שיקולים כבדי משקל שעל אף שאין בהם להצדיק את הארכת המאסר המותנה יש בהם להשפיע על העונש שיוטל בסופו של דבר.

60. מכאן שמצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש שיהא בו מחד להמחיש לו את חומרת מעשיו ומאידך יאפשר המשך ההליך הטיפולי. אבהיר כי אלמלא היה הנאשם משתלב בהליך הטיפולי העונש שהיה נגזר היה חמור בהרבה. לא למותר לציין כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פרוויליגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית (רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/20 טבידישווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)).

תוצאה

61. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר;

עמוד 13

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת.פ. 10784-06-15 (גזר דין מיום 26.10.15). המאסר המותנה יופעל בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' לעיל;

ג. סך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 24.3.22. הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ביום 21.6.22. בשים לב למצבו הבריאותי של הנאשם מצאתי להפחית את שעות עבודות השירות ולהעמידן על 7 שעות יומיות.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ה. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;

ו. אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. מובהר בזאת לנאשם כי באם יפר את צו המבחן אפשר יהיה לשוב ולבקש לגזור את דינו מחדש;

ז. פיצוי בסך 1,500 ₪ לעדת תביעה 1, הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.7.2021.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, במעמד הצדדים.